

РЕШЕНИЕ

№ 14887

гр. София, 30.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 12.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **809** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 156 – 161 от Данъчно – осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) вр. чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по повод жалба вх. № 3038 от 24.01.2024 г. по описа на Административен съд – София (АССГ) и вх. № 53-04-902 от 12.12.2023 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ С. (дирекция ОДОП; ДОДОП) при Национална агенция за приходите (НАП), подадена от „Адвокатско дружество М. и М.“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет.1, ап.1, представлявано от М. М. М., чрез адв. В. В. от САК, с адрес на кантората [населено място], [жк], [улица], ет. партер срещу Ревизионен акт (РА) № Р – 2222-10220-03422-091-001 от 12.01.2023 г., издаден от К. Г. М., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, изменен в оспорената част по ЗКПО като установеният резултат по ЗКПО за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 38 031,21 лв. е определен на 9 031, 21 лв., ведно със съответните лихви в размер на 1 325, 67 лв. с Решение № 1671 от 24.11.2023 г., на директор на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

С жалбата се предлага съдът да отмени обжалваният РА в потвърдената му част като неправилен, издаден в противоречие на материалноправните разпоредби на закона и при съществено нарушение на процесуалните правила. Твърди се, че органите по приходите са тълкували определени факти и обстоятелства по начин, който противоречи на правилата на формалната логика и който е довел до едно незаконосъобразно определяне на публични задължения. Посочва се с предходен РА, отменен от съда, са установявани публични задължения на дружеството за периода 01.01.2020 г. – 30.09.2020 г. за ДДС, както и че обхватът на настоящата ревизия за

корпоративен данък за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2021 г. и по – точно за 2021 г. е предмет на друго съдебно производство. ДДС за периода 01.10.2020 г. – 30.04.2022 г. Възражава се по отношение отказаното право на данъчен кредит на дружеството по доставки от „Ръш Дизайн“ ЕООД поради съмнение за липса на реални доставки. Посочва се, че съмненията на органите по приходите не са подкрепени с никакви конкретни доказателства. Подчертава се, че доставчикът е открит по време на извършената му насрещна проверка, при която е представил пълно и изчерпателно всички изискани от него документи, доказващи реалността на извършените доставки на услуги. Подробно са изложени аргументи по съществуването на извършената ревизия, като в заключение са наведени доводи, че отказ на право на приспадане на данъчен кредит, доколкото не е налице констатация за неначисляване на данъка от преките доставчици, води до очевидно директно двойно обогатяване на бюджета. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. В., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира сторените съдебно – деловодни разноси по делото съгласно представен списък.

Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. И., която оспорва жалбата, предлага да не се уважава. Предлага РА да се потвърди по мотивите, изложени в решението на директора и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-2222-10220-03422-020-001 от 07.07.2022 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, М. Й. С., в качеството на заместник на К. Г. М., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на „Адвокатско дружество М. и М.“. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: Корпоративен данък за периода от 01.01.2020 г. до 31.12.2021 г. и Данък върху добавената стойност за периода от 01.10.2020 г. до 30.04.2022 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Е. О. А., на длъжност старши инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 18.07.2022 г. по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2222-10220-03422-092-001 от 28.10.2022 г., връчен на 10.11.2022 г. по електронен път. Срещу РД не е подадено възражение.

Издаден е РА № Р – 2222 – 10220-03422-091-001 от 12.01.2023 г. от К. Г. М., на длъжност началник сектор, възложил ревизията и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите, с който са установени задължения за довносяне в общ размер на 244913,23 лв., от които главница 220475,22 лв. и лихви 24438,01 лв., както следва за ДДС в размер на 146592,64 лв. и лихви в размер на 16699,54 лв. и корпоративен данък в размер на 73882, 58 лв. и лихви в размер на 7738,47 лв. РА е връчен по електронен път на 26.01.2023 г.

В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 94 – М – 93 от 08.02.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 209 от 10.02.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

Със заповед № РД-04-15 от 07.04.2023 г. директорът на ДОДОП, на основание чл. 34, ал. 3 ДОПК, е спрял административното производство по обжалване на РА в частта на установените задължения за корпоративен данък по реда на Закона за корпоративното подоходно облагане (ЗКПО) за 2020 г. до приключване на съдебното производство с влязъл в сила предходен РА на дружеството, който е преюдициален.

От данните по делото се установява, че на жалбоподателя е издаден предходен РА №Р-2222-10200-07944-091-001 от 17.08.2021 г. на ТД на НАП С., с който — на дружеството са установени задължения по ЗДДС, вследствие непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 58 000,00 лв., по фактури, издадени от „ВАНРУМ“ ЕООД (с предишно наименование „КАНДЛИ БЛ“ ЕООД), „СТРИМКУЕСТ“ ЕООД и „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД с мотиви за липса на реално извършени доставки. Този РА е потвърден изцяло с Решение № 1722 от 09.11.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С. и оспорен от ревизираното лице с жалба пред Административен съд София град /АССГ/. С Решение №7889/20.12.2022 г., постановено по адм. дело №1105/2022 г. (поправено е Решение №775/09.02.2023 г. по същото дело) РА е отменен, в резултат на което съдебното решение е оспорено от директора на дирекция ОДОП С.. Съдебното производство пред ВАС е приключило с Решение № 10 280 от 07.10.2023 г., с което е оставено решение № 7889 от 20.12.2022 г. на АССГ. В краен резултат РА №Р-2222-10200-07944-091-001 от 17.08.2021 г. на ТД на НАП С. е отменен като незаконосъобразен.

След произнасянето на ВАС с решение № 10280 от 07.10.2023 г., производството по административното обжалване на РА №Р-22221022003422-091-001 от 12.01.2023 г. в частта на установеното задължение за корпоративен данък за 2020 г., е възобновено по реда на чл. 35 от ДОПК със Заповед №РД-05-41 от 17.11.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С.. С оглед спирането и възобновяването на производството срокът за произнасяне на директора е определен до 26.11. 2023 г.

Междувременно с Решение №470 от 12.04.2023 г. на директора на дирекция ОДОП С. РА № Р-2222-10220-03422-091-001 от 12.01.2023 г. е потвърден в оспорената част на установените задължения по ЗДДС за периодите от м. 10.2020 г. до м. 12.2020 г. и от м. 08.2021 г. до м. 04.2022 г. и в частта на установеното задължение за корпоративен данък за 2021 г. при тези данни ответникът по настоящето производство правилно е преценил, че тези задължения няма да бъдат предмет на разглеждане от него и няма да намерят отражение в процесното решение.

В резултат на посоченото, ответникът е посочил, че предмет на разглеждане пред него е РА №Р-22221022003422-091-001 от 12.01.2023 г., с който на жалбоподателя са установени задължения за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 36 300,00 лв. и лихви в размер на 5 674,37 лв.

В срок, определен след възобновяване на производството, директорът на ДОДОП се е произнесъл с решение № 1671 от 24.11.2023 г., с което е изменил РА като установения резултат по ЗКПО за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 38 031,21 лв. е определен на 9 031,21 лв., ведно със съответните лихви.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

Определеното с РА задължение за корпоративен данък произтича от увеличение на декларирания финансов резултат за 2020 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Установено е, че по дебита на сметка 602 „Разходи за външни услуги“ са осчетоводени разходи общо в размер на 363 000,00 лв. по фактури, подробно описани в РД с номер, дата и стойност, издадени от „ВАНРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /с предишно наименование „КАНДИ ВЛ“ ЕООД, „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД, „СТРИМКУЕСТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ДРАГСТЕР“ ЕООД.

Ревизиращите органи са се позовали на предходния РА №2222-10200-07944-091-001 от 17.08.2021 г. на ТД на НАП С., с който на „АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО М. И М.“ е отказано правото на

приспадане на данъчен кредит по фактура №0... 0133/02.01.2020 г., издадена от „ВАНРУМ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]; по фактура №0... 042/09.09.2020 г. и №0... 049/23.09.2020 г., издадени от „СТРИМКУЕСТ“ ЕООД; по 12 фактури, издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД през периодите от м. 01.2020 г. до м. 08.2020 г., тъй като е установено, че с тях не са документирани реални доставки.

След анализ на всички събрани в хода на ревизията доказателства, органите по приходите са приели, че фактура № 0...084 от 13.10.2020 г. на стойност 20 000,00 лв. и фактура № 0...87 от 16.10.2020 г. на стойност 22000,00 лв. издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД, както и с фактура №01... 020 от 26.11.2020 г. на стойност 19 000,00 лв. и фактура №01... 036 от 22.12.2020 г. на стойност 12 000,00 лв., издадени от „ДРАГСТЕР“ ЕООД, не са документирани реално извършени услуги.

При насрещната проверка на „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД са представени копия на процесиите фактури, оборотна ведомост за м. 10.2020 г., аналитични регистри на счетоводни сметки 411 „Клиенти“, 4532 „Начислен ДДС при продажбите“, 703 „Приходи от продажби на услуги“ и 503 „Разплащателна сметка в лв.“, банкови извлечения като доказателство за плащане по фактурите, съобщение за подадена в НАП справка по чл. 73 от ЗДДФЛ. Приложен е сключен между страните договор на 06.01.2020 г., с който на изпълнителя „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД е възложено да предоставя правни съвети и консултации, да изготвя договори, споразумения, протоколи и други, да участва в преговори, свързани с дейността на клиенти на „ АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО М. И М.“. Договорено е възнаграждение на изпълнителя в размер до 250 000,00 лв., без вкл. ДДС, и срок на договора - 1 година.

По данни от информационната система на НАП е установено, че доставчикът не е декларирал сключени трудови договори. Не са подадени декларации за дължими осигурителни вноски и удържан данък върху дохода от изплатените суми на физически лица, наети по граждански договори, но е подадена справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2020 г. за изплатени доходи и удържан данък на следните лица: Н. С. Р., А. Л. И., Г. М. М. и Р. Р. Й..

От присъединени доказателства, събрани в хода на предходна ревизия на жалбоподателя, е установено, че между „Ръш дизайн“ ЕООД и Н. С. Р. е сключен граждански договор на 01.05.2020 г., с който лицето е наето като дизайнер-фотограф до 21.12.2020 г. Приложени са сметка за изплатени суми по чл. 45, ал.4 ЗДДФЛ с платец „Р. дизайн: ЕООД и декларация от Н. Р., с която заявява, че е извършвал заснемане, дизайн и компютърна обработка. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че от 09.07.2018 г. до момента на проверката лицето е назначавано на трудови договори в други дружества, на длъжностите „специалист предпечатна подготовка“ и „графичен дизайнер“. Не е подавал годишна данъчна декларация по чл. 50, ал.1 ЗДДФЛ за 2020 г. Констатирано е несъответствие между уговореното възнаграждение в гражданския договор и вписаната като изплатена сума в служебната бележка, както и че договорените услуги между „Р. дизайн: ЕООД и жалбоподателя не съответстват на квалификацията на провереното физическо лице.

А. И. и Р. Й. не са представили изисканите им документи. Установено е, че първият е бил назначен на трудови договори в други дружества на длъжността „шофьор товарен автомобил“, а вторият не е имал действащи трудови договори, Констатирано е, че нито едно от физическите лица не е декларирало получените от „Ръш дизайн“ ЕООД доходи по гражданските договори с ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ.

В хода на извършената проверка от Г. М. М. е представен сключен граждански договор на 06.01.2020 г., с който на лицето е възложено от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД да извърши консултантски услуги. В писмено обяснение лицето е посочило, че извършените услуги са

свързани с проучване на пазара, сравнение с конкурентите, проучване на възможностите за въвеждане на услугите на възложителя на пазара, проучване на обема на заявените услуги, проучване на резултатите и ефективността на конкретни рекламни кампании, анализ на събраните данни и информация, консултации и подготовка на документи при участие на възложителя в обществени поръчки, данъчни и счетоводни консултации. При проверка в информационния масив на НАП е установено, че от 01.03.2018 г. до 09.06.2021 г. Г. М. е назначавана на трудови договори в други дружества на длъжността „счетоводител“. Подадена е ГДД по чл. 50, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2020 г. с деклариран доход от възнаграждения по извънтрудови правоотношения в размер на 4 200,00 лв., изплатени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД. Установено е несъответствие в договорените услуги между „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД и ревизираното дружество и квалификацията на провереното физическо лице.

От жалбоподателя са представени сходни на представените от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД документи, както и счетоводни регистри и доказателства за извършено плащане по банков път по фактурите, издадени от спорния доставчик.

При насрещната проверка на „ДРАГСТЕР“ ЕООД е констатирано, че управителят на дружеството е починал на 14.05.2021 г. В Търговския регистър към Агенцията по вписванията не е вписано назначаване на нов управител на дружеството и липсва информация дейността му да е продължена от правоприменици. Направен е анализ на дневниците за покупки на „ДРАГСТЕР“ ЕООД, при който е констатирано, че единствен негов доставчик през тези периоди е „СМР КОМЕРС“ ЕООД, (дружество с рисков профил и с прекратена регистрация по реда на ЗДДС от 09.06.2021 г.). „ДРАГСТЕР“ ЕООД не е декларирано сключени трудови договори и не е подало справка по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения през 2020 г. Във връзка с процесите доставки от жалбоподателя са представени копия на процесите фактури, доказателства плащане по банков път и сключен между страните договор на 01.11.2020 г., с който на изпълнителя „ДРАГСТЕР“ ЕООД е възложено да предоставя правни съвети и консултации, да изготвя договори, споразумения, протоколи и други, да участва в преговори, свързани с дейността на клиенти на „АДВОКАТСКО ДРУЖЕСТВО М. И М.“. Договорено е възнаграждение на изпълнителя в размер до 31000,00 лв., без вкл. ДДС, и срок на договора - 3 месеца.

При така представените документи ревизиращия екип е приел, че издадените от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД и „ДРАГСТЕР“ ЕООД фактури не съдържат конкретни данни за вида на стопанската операция, предмета на доставка, не е ясно как е определена стойността на услугите, от кого са извършени и кога е възникнало данъчното събитие. Прието е, че с отчетените от задълженото лице разходи за услуги по сметка 602 през 2020 г. по цитираните фактури, следва да се преобразува счетоводният финансов резултат на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Съгласно разпоредбата не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Понятието за документална обоснованост се съдържа в чл. 10 от ЗКПО, видно от който, за да се счита счетоводен разход за документално обоснован, следва за този разход да е налице първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Последното означава съдържанието на документа да съответства на фактическата обстановка, което в процесния случай според органите по приходите не е доказано. За увеличаване на счетоводния финансов резултат на жалбоподателя със спорните разходи за услуги, отчетени по сметка 602 през 2020 г., е приложена и разпоредбата на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Съгласно цитираната правна норма за отклонение от данъчно облагане се смята и начисляването на възнаграждения или обезщетения за услуги, без те да са реално осъществени.

В резултат счетоводният финансов резултат за 2020 г. е преобразуван за данъчни цели със

сума в размер на 363 000,00 лв. Сумата е формирана от сбора от данъчните основи по фактурите, издадени от изброените по-горе в решението доставчици. На база извършените корекции са установени допълнителни задължения за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 36300,00 лв. и лихви в размер на 5 674,37 лв.

Със своето решение № 1661 от 24.11.2023 г. директорът на ДОДОП е приел, че фактура № 0...084 от 13.10.2020 г. и фактура № 0...087 от 16.10.2020 г., издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД, както и фактура № 01...020 от 26.11.2020 г. и фактура № 01...036 от 22.12.2020 г., издадени от „ДРАГСТЕР“ ЕООД, тъй като не документират действително извършени доставки. Посочил е, че след като не е доказано наличието на фактури, отразяващи реално извършени доставки, а осчетоводяването им рефлектира върху определянето на финансовия резултат за съответния данъчен период, то безспорно е налице отклонение от данъчно облагане и същевременно не е налице документална обосновааност на разходите. Това съответно е основание за непризнаване на разходите за данъчни цели, тъй като посредством отчитането на разходи за услуги, които не е получило, ревизираното лице неправомерно е намалило размера на счетоводния финансов резултат за 2020 г., което от своя страна е оказало влияние и върху размера на следващия се данък. По тези съображения е потвърдил РА относно увеличениия финансовият резултат за 2020 г. на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сума в размер на 73 000,00 лв. Подчертал е, че конкретните фактури, издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД и „ДРАГСТЕР“ ЕООД са издадени по сделки, сключени с цел отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО, тъй като е осъществено заплащане на възнаграждения за услуги, без те да са реално осъществени и не са документално обосновани.

С Протоколно определение от 10.04.2024 г. производството по делото е спряно до влизане в сила на решение № 1774 от 18.03.2024 г. по адм. дело № 5346/2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 19 състав. С определение № 20851 от 22.10.2024 г. производството по делото е възобновено, тъй като по делото е постъпило решение № 11174 от 18.10.2024 г., постановено по адм. дело № 5043 по описа за 2024 г. на ВАС, с което е отменено решение № 1774 от 18.03.2024 г. по адм. дело № 5346/2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 19 състав.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените от жалбоподателя писмени документи и депозираната от ответника административна преписка.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосновааността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

От изложеното по – горе по делото безспорно се определи неговият предмет, а именно направената промяна на данъчния финансов резултат на жалбоподателя за 2020 г. на база

приетата в РА нереалност на доставки по ЗДДС по 4 броя фактури издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД и „ДРАГСТЕР“ ЕООД, а именно: фактура № 0...084 от 13.10.2020 г. и фактура № 0...087 от 16.10.2020 г., издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД, както и фактура № 01...020 от 26.11.2020 г. и фактура № 01...036 от 22.12.2020 г., издадени от „ДРАГСТЕР“ ЕООД.

Не се спори между страните, че посочените 4 броя фактури като част от РА № Р-2222-10220-03422-091-001 от 12.01.2023 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С. са били обект на административен контрол, при който е потвърден с решение № 470 от 12.04.2023 г. на началник отдел „Обжалване“ д Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП в частта на установените публични задължения на Адвокатско дружество М. и М.“ по ЗДДС за периода от м. 10.2020 г. до м. 12.2020 г. и от м. 08.2021 г. до м. 04.2021 г., както и че ревизионният акт в посочената му част е отменен с Решение № 11174 от 18.10.2024 г. по адм. дело № 5043 по описа за 2024 г. на ВАС, Осмо отделение.

Видно от мотивите, изложени в РД и решението на ответника направеното увеличение на финансовия резултат по отношение на отменените 4 броя фактури е на основание чл. 26, т.2 от ЗКПО. Тази разпоредба гласи, че не се признават за данъчни цели разходи, които не са документално обосновани по смисъла на ЗКПО. Тук следва да се има предвид, че дефиницията на понятието „документална обоснованост“ е посочена в чл. 10 ЗКПО. Първата алинея на посочената разпоредба предвижда, че счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснова чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч, който да отразя вярно стопанската операция. Според същия текст, за да бъде третиран като документално обоснован един счетоводно отчетен разход, трябва да са налице две предпоставки. Първата – да е налице първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на приложимия закон. Втората – счетоводният документ трябва да отразява стопанската операция вярно. В случая имаме една стопанска операция, която е оформена която не е била призната от ревизиращите при преценката реалността на доставките по посочените по – горе фактури издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД и „ДРАГСТЕР“ ЕООД. Направените изводи от органите по приходите във връзка с посочените фактури са категорично приети за незаконосъобразни с Решение № 11174 от 18.10.2024 г. по адм. дело № 5043 по описа за 2024 г. на ВАС, Осмо отделение. Съобразявайки изискването на чл. 177, ал.1 от АПК, настоящият съдебен състав трябва да приеме, че не са налице основания за увеличаване на финансовия резултат на жалбоподателя за 2020 г. по ЗКПО, тъй като е безспорно изпълнение на изискванията на чл. 26, т. 2 вр. чл. 10 ЗКПО за документална обоснованост на счетоводно отразените фактури, издадени от „РЪШ ДИЗАЙН“ ЕООД и „ДРАГСТЕР“ ЕООД.

По изложените аргументи, обжалваният ревизионен акт в процесната му част за ЗКПО за 2020 г. е незаконосъобразен и като такъв следва да бъде отменен, а жалбата, подадена срещу него да се уважи като основателна и доказана.

С оглед изхода на правния спор и предвид направените своевременни искания съдът намира, че на жалбоподателя следва да се присъдят сторените съдебно – деловодни разноски в пълен размер от 3050,00 лв., тъй като липсва възражение за прекомерност на претендирането адвокатско възнаграждение.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. първо от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 2222-10220-03422-091-001 от 12.01.2023 г., издаден от К. Г. М., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и И. Р. Н., на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, изменен в оспорената част по ЗКПО като установеният резултат по ЗКПО за корпоративен данък за 2020 г. в размер на 38 031,21 лв. е определен на 9 031, 21 лв., ведно със съответните лихви в размер на 1 325, 67 лв. с Решение № 1671 от 24.11.2023 г., на директор на Дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „Адвокатско дружество М. и М.“, ЕИК[ЕИК] сторените съдебно - деловодни разноси по делото в размер на 3050,00 (три хиляди и петдесет) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: